

Zalataj

XXII. évfolyam
704. szám
2010. május 20.

megyei közéleti havilap

Ára: 190 Ft

A pünkösdi nyelvcsoda

„És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egyakarral együtt valának. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, a hol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tűzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdenék szólni más nyelveken, a mint a Lélek adta nékik

páni félelemben éltek, mint annak a Jézusnak a követői, akit a zsidó főemberek latrok módjára megfeszítetttek.

Ebben a végletekig lepusztult mentális állapotban szállt le rájuk a Szentlélek. A kétezer év előtti történetet érzékletesen írja le Károli Gáspár. „És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdenék szólni más nyelveken, a mint a Lélek adta nékik szólniok.”

szólniok.” (Apostolok Cselekedetei 2. fejezet, Károli Biblia.)

A húsvét utáni ötvenedik napon a tanítványok együtt voltak egy jeruzsálemi házban. Egész bensőjüket átjárta a Mester elvesztése miatti csüggedés;

Pünkösöd nagy csodája ez. A félelmükben reszkető tanítványok, eltelve az Igével, kimentek az ünnepre érkezett, sokféle vidékről való, sokféle nyelvet beszélő sokadalomba. (Folytatás a 2. oldalon)

Törvény a tanítók védelmében

– Döguncsi lesz a sulis, ha jövőre már a tanárainkat sem verhetjük...!

Rajz: Farkas László

A lajbi, s ami mögötte van

Az új Országgyűlés megalakulásának napjai előtt Vona Gábor fekete lajbija uralta a közbeszédet. Ahogy mondani szokás, a vízcspából is az folyt, hogy a Jobbik elnöke vajon a Magyar Gárda egyenmellényében vagy arra erősen hajazó lélekmelegítőben jelenik-e meg a Parlament első ülésén. Szerencsés ország vagyunk, mondhatnánk némi malíciával, hogy olyan történések közepe, mint a görög válság, a

Mexikói-öböl béli olajkatasztrófa vagy a Fradi Újpesttől elszenvedett veresége, nálunk az kerül az érdeklődés középpontjába, hogy egy képviselő milyen módi szerint teszi tiszteletét a Tisztelt Házban.

Humorizálhatnánk az eset kapcsán, de az eset messze túlmutat azon az aktuson, ami Vona Gábor pártelnök és a gárda szimbólumaival dekorált fekete mellény egyidőben, (Folytatás a 11. oldalon)

www.zalatajkiado.hu

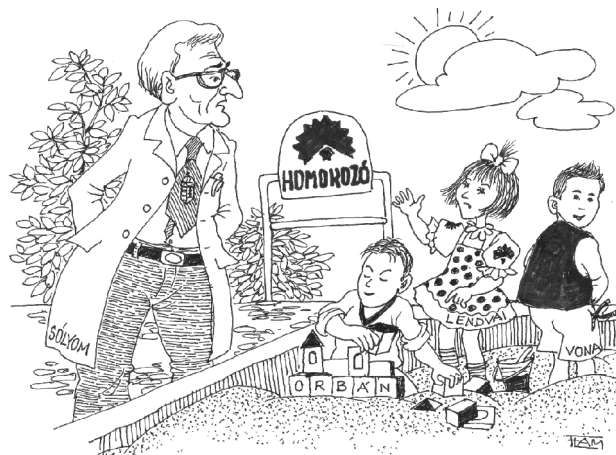

9 770865 135001

1 0704

Elérhetőségeink:
Telefon:
92/596-936,
fax:
92/596-937,
e-mail cím:
zalataj@zelkanet.hu

– Laci bácsi! A Viktorka nem szólt, hogy a Gáborka belepisilt a homokba!

Rajz: Farkas László

Nemzeti veszthelyünk: Trianon

1920. június 4-én délelőtt szerte az országban megkondultak a harangok. Siratták Pozsonyt, Kassát, Kolozsvárt. Siratták Székelyföldet, Délvidéket és a Felvidéket. Siratták az ország területének kétharmadát s lakosságának több mint felét.

A Párizs környéki Nagy-Trianon kastély folyosóján komoly urak gyülekeztek azon a gyászos napon, hogy kézjegyükkel ellátva szentesítsék az addigi világtörténet legigazságtalanabb békeszerződését.

A békeszerződésnek titulált dokumentum valójában a világháborúban győztes hatalmak könyörtelen leszámolója volt a vesztesékekkel, közülük elsősorban Magyarországgal szemben. A példátlan békediktátum elsődlegesen Franciaország nagyhatalmi törekvéseit szolgálta. Nagy-Britanniát a békétől kapcsán leginkább az erőegyensúly, a „balance power” fenntartása érdekelte. A szigetországi politika százados törekvése az volt, hogy egy erős középhatalom regnáljon Közép-Európa szívében, amely képes gátat vetni az „orosz medve” nyugati terjeszkedésének. A győztesek eme koncepció alapján fogtak hozzá a bé-

keszerződés kidolgozásához, de már francia érdekek alapján, melynek lényege a monarchia feldarabolása, s „baráti ütközőállamok” létrehozása volt.

A francia koncepció megvalósítása egyetlen módon volt lehetséges. Magyarországot, mint a megszünt Osztrák-Magyar Monarchia utódállamát megjelölni a világháború elsőszámú felelőseként, s mint legfőbb bűnöst, példás büntetésben részesíteni.

A példás büntetés helyett példátlan megtorlás következett. A trianoni döntéshozók lényegében konként dobta oda a történelmi Magyarországot a szomszédságban létrehozott utódállamoknak. Csehszlovákia, Románia és a Szerb-Horvát-Szlóven királyság szinte korlátok nélkül érvényesíthette, többségükben hamis dokumentumokra alapozott területi követeléseit. Így történhetett meg, hogy Trianon minden földrajzi, gazdasági és etnikai racio-

nalizmusnak ellentmondva, a nemzet veszthelye lett.

A Nagy-Trianon kastély folyosóján kilencven éve összegyűlt komoly urak kézjegye máig kihat a magyar életre. Magyarország a „világtörténelem legigazságtalanabb békét kötése” következményeként európai középhatalomból kicsi, gazdasági erőforrásaitól, kulturális központjaitól megfosztott ország lett. A történelmi Magyarország a trianoni békediktátummal nem csupán a négyzetméterben mérhető elcsatolt területekkel lett szegényebb, hanem a rablóbéke éppen az ország háború utáni újjáéledéséhez szükséges „építőköveket” vette el. A Kárpát-medence ütőereinek, a vasutaknak nagy része az új határokon kívülre került. Elvesztettük bányáink, erdeink többségét, folyóink ma mind a szomszédos országokban erednek, ide hordva azok szennjét. A magyar kultúra olyan fellegvárai kerültek idegen kézre, mint a koronázóváros Pozsony,

kincses Kolozsvár, Ady városa, Nagyvárad, a Rákócziak Kassája, és sorolhatnánk hosszan azokat a városokat, falvakat, melyek neve kitörölhetetlenül beleégett a magyar történetbe.

A legnagyobb, legérzékenyebb veszteség mégis az elcsatolt országrészekkel idegen fennhatóság alá került több millió magyar. Akik kérdőjelesen, akaratuk ellenére lettek olyan rezsimiek alattvalói, melyek másodrendű, nemzeti büszkeségükben megalázott alattvalókká degradálták őket.

1920. június 4-én elsősorban értük szóltak a harangok.

f.l.

„161.Cikk. A Szövetséges és Társult kormányok kijelentik és Magyarország elismeri, hogy Magyarország és szövetségesei, mint e veszteségek és károk okozói, felelősek mindazokért a veszteségekért és károkért, amelyeket a Szövetséges és Társult Kormányok, valamint polgáraik az Ausztria-Magyarország és szövetségesei támadása folytán rájuk kényszerített háború következményeképpen elszenvedtek”

-Trianoni békeszerződés-

A pünkösdi nyelvcsoda

(Folytatás az 1. oldalról)

s mindnyájuk nyelvén, ékes-szóloán hirdették nekik az üdvösség tanítását.

A sokfajta náció polgárai nem értették, hogy mi történik körülöttük. Értetlen képpel bámultak, s hitetlenkedve kérdezték egymástól: Hogy lehetséges ez? Nem egy nyelvet beszélnek-e itt eme férfiak, és mi mégis mindnyájan a saját nyelvünkön halljuk őket?

A hitetlenkedő sokaságban nem tudhattak pünkösdi legnagyobb csodájáról. Nem tudhattak a tanítványok Szentlélek erejéből történt megerősödéséről. Az apostolok a korábbi órán még olyanok voltak, mint szakadt húrú, végtelenesen lehangolódt he-

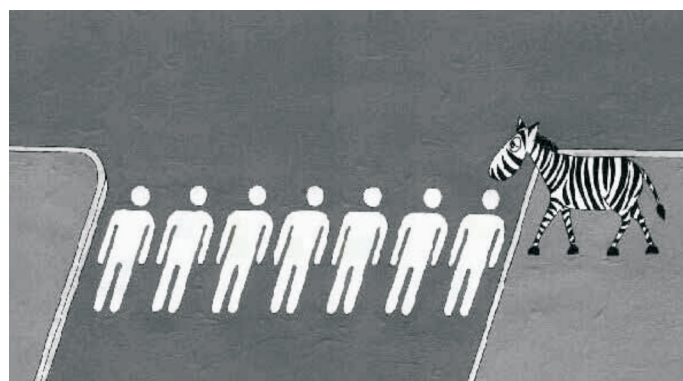
gedű. Vajon ki várhatott volna tőlük zengő hangokat? Ebben a lerongyolódott állapotukban küldte rájuk Jézus a Szentlelket, ahogy mennybenemenetelkor megígérte azt. S a Szentlélek ezt a lomok közé való hangszert vette kezébe, és mint isteni hangszerész újjáélesztette, s a hegedű ujjongató hangjait mindenki értette.

Az isteni erővel eltöltözött tanítványok pedig rendületlenül prédikáltak a föld sok országából összesereglett embereknek. Ott és akkor a sokadalomból háromezren nyomban megtértek és megkeresztelkedtek. A kétezzer évvel korábbi pünkösdkor a jeruzsálemi utcán megalakult Krisztus egyháza.

f.l.

Lapunk legközelebbi száma 2010. június 17-én jelenik meg.

Állati álmok (1.)

(Forrás: internet)

Édes-mostoha anyanyelvünk

Édes anyanyelvünk... Korosztályom tagjai jól emlékeznek Lőrincze professzor népszerű nyelvművelő műsorára. Istenem, ha élne még! Mit szólna a mai mostoha helyzetéhez?

Nyelvében él a nemzet – idézzük a másik örökérvényű igazságot. De milyen ez a mai élet?

Nem túl biztató. Ráadásul követendő példát is egyre kevesebbet kapunk. A közélet szereplői – tisztelet a kivételnek – „törlik” anyanyelvünket. A közszolgálati rádiók, televíziók mintaszerepe megszűnt, a kereskedelmi adókról jobb nem is beszélni. Az már egyenesen merénylet, amit elkövetnek a magyar nyelv ellen.

Mi a véleménye minderről egy gazdag pályafutást maga mögött tudható pedagógusnak? Egy-két nap alatt összegyűjtött – közszolgálati rádiókban és televíziókban hallott – „rémségcsokorral” kerestem fel **dr. Vajda Istvánét**, a megyeszékhelyi Zrínyi-gimnázium, majd az egészségügyi főiskola immár nyugdíjas magyar-latin szakos tanárát.

– Kedves tanárnő! Túlzott a borúlátásom?

– Magyar szakos tanárhallgatóként furcsa, szinte hihetetlen dologgal szembesültem: nem tanítottak nekünk nyelvhelyességet. Talán feltételezték, hogy ezzel már nem kell foglalkoznunk. Aztán kiderült, hogy bizony szükség van rá. Még a szakemberek között is azt tapasztaljuk, hogy elég tángan, szabadon kezelik a magyar nyelv használatával kapcsolatban az írásos formát és a beszédhelyzetet. Illyés Gyula – aki mestere volt a nyelvhasználatnak – úgy fogalmazott élőbeszédben, hogy akár nyomtatásban is ki lehetett adni változtatás nélkül, amit mond. Egyszer azonban, meglehetősen indulatosan, ezt mondta: „de viszont”. Lám, a legnagyobbak is tudnak hibázni! Mi ez azonban ahhoz képest, ami ma történik. Igaza van abban,

hogy nagy a baj ezen a téren. Naponta találkozunk durva hibákkal. S erre az sem ad felmentést, hogy a magyar nagyon nehéz nyelv.

– „Bemelegítésképpen” mit szól egy vezető pedagógus következő nyilatkozatrészletéhez: „272 darab gyerek jár intézetünkbe”?

– Ez nem csak nyelvhelyességi, hanem etikai hiba is.

– A sportriporterek gyakran használják labdarúgó-mérkőzésen: begyűjti (a játékos) a labdát...

– Nem értek a focihoz, de azt tudom, hogy egyetlen labdával játsszák. Vagyis megszerzi azt, s nem begyűjti.

– „Azon kevés iskolák közé tartozott, akiknek”... Mi a véleménye erről a mondattörredékről?

– Az *akiknek* helyett természetesen az *amelyeknek* a helyes.

– Az sem ad felmentést, hogy a magyar nagyon nehéz nyelv.

– Szinte az a ritkaság, ha valaki helyesen egyezteteti az egyes és a többes számot. Íme egy mindennapi példa: „Legyen jövője a kistelepüléseknek”.

– Napjainkban ez már a kisebb hibák közé tartozik. Az eddig terítékre került példák közül is látható, hogy nagyon hiányzik a retorika, a nyelvhelyesség oktatása. Szinte hihetetlen, de alkalmassági vizsga nélkül lehet ma már a tanári pályára kerülni.

– Folytatom a riasztó példák felsorolását: megmondom őszintén, per pillanat, igazándiból...

– Ezek talán nem is annyira nyelvhelyessé-

gi hibák, hanem a beszélő keresi a szavakat, időt akar nyerni, hogy megtalálja a megfelelő kifejezést. Idővel aztán szokásává válik ez a rossz stílus.

– Kedves tanárnő, milyen az a borzasztó nagy öröm? Annyi ember mondja ezt a rádióban és a televízióban...

– Választékos akar lenni az illető, de nincs megfelelő szókincse. S azt hiszem, a szavak jelentésével sincs igazán tisztában.

– S itt vannak ezek a tudálékoskodó, körülményeskedő szókapcsolatok: tavalyi évben, tegnapi napon, május hónapban, pénzösszegek. Szinte elárasztanak bennünket...

– Ez a körülményes fogalmazás összefügg a szegényes gondolkodással.

– Milyennek látja a magyar nyelv jövőjét?

– A nyelv elsilányulása nem csak a szakma gondja. Ez a sajnálatos jelenség összefügg az oktatással, az erkölccsel, a gondolkodással, a családdal. Ha ezeken a területeken kedvező változás lesz, az tükröződik majd anyanyelvünk használatában is.

Ekler Elemér

CZOTTER IRODATECHNIKA

Zalaegerszeg, Gyimesi u. 36.

Másológépek, egyéb irodagépek,
Tec Ma és Samsong pénztárgépek,
kellékanyagok értékesítése
és szervize.
Másológépek bérelhetők.

Tel.: 06-92/320-258; 06-20/9510-824

Ingyen elvihető!

Takarmánynak alkalmas lucernás fű Zalaegerszeg közelében lekaszálás fejében ingyen elvihető! Érdeklődni: 30/378-4465

A kupát is sikerül?

2002-ben első – azóta egyetlen – bajnoki címét szerezte az élvonalban a ZTE labdarúgócsapata.

Idén – fennállása során először – Magyar Kupa döntőt játszik az eger-szei együttes. Itt a nagy lehetőség egy újabb hatalmas siker elérésére.

Addig is idézzük fel a bajnoki aranyéremhez vezető utat a *Megkoronázva* című kötet segítségével. A rengeteg fotót, statisztikai adatot, riportot tartalmazó könyv ismét megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvétellel megrendelhető. Ára: 2.500 Ft.

Érdeklődni: Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4., telefon: 92/596-936, 30/378-4465, fax: 92/596-937, e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

Állomások

Erdélyi útiképek (9.)

Szívesen mulatoztunk volna még *gyimesfelsőloki* vendéglátóink társaságában, tanulunk volna néhány csángó tánclépést az ifjú táncosoktól, de az útiterv indulásra kényszerített bennünket. Elkészöntünk Gyimesfelsőlóktól.

Buszunk az óriásira kelt cipókra hasonlító gyimesi hegyek tövében kanyargó, 12A jelű úton gurult újabb állomásunk, *Madéfalva* felé. A *Csik-szeredától* 11 kilométerre lévő falut is szinte kötelező jelleggel keresik fel a környéken barangoló magyar turisták. Az itt álló *SICULICIDIUM-émlékmű*-höz zárandokolnak, amely a történeti irodalomba „madéfalvi veszedelem” néven bekerült, 1764-es székely népiertás andezitbe álmódott emlékhelye.

Történt, hogy *Mária Terézia* erőszakos sorozással akart felállítani székely határőr ezredeket.

Tudni kell, hogy a székelyek egy korábbi egyezségnek megfelelően, adómentesség fejében vállalták a keleti végek önkéntes határőrizetét. Eme kiváltságjoguknak megsértése miatt ellenálltak a császári és királyi akarattal. A székelyek

Madéfalván gyűltek össze, hogy tárgyaljanak a császári megbízással. A császáriak fegyveres lázadástól tartva, mintegy 1300 fős katonasággal és két ágyúval, 1764. január 7-én, hajnali háromkor rátámadtak az alvó falura. Az ágyútűzben kigyulladt házakból pánikszerűen menekültek az emberek. A katonák szinte állati vérengzésbe kezdtek. Egyes feljegyzések szerint kétszáz, más források szerint négyszáz székelyt, köztük sok asszonyt és gyermeket mészároltak le. A véres esemény utáni években ezrével menekültek a székelyek *Bukovinába*, s megalapították az ottani székely falvakat: *Istensegits, Fogadjisten, Hadikfalva, Józseffalva és Andrásfalva* nevű településeket.

A vérgőzös napra emlékezett a községben felállított emlékmű. A *Tamás József* műépítész tervei alapján, andezitből épített oszlop 1899-ben készült el. Az emlékmű tetején 2 méter 60 centiméter fesztávú, kiterjesztett szárnyú turul áll, amely *Köllő Miklós* székely szobrászművész alkotása. Az emlékoszlop avatására 1905-ben került sor.

Az emlékmű márványtábláján lévő *SICULICIDIUM* felirat a székelység latin nevéből és a genocídium (népiertás) latin szavakból képzett műszó. Jelentése: a székelyek legyilkolása. A számmisztikára figyelők felfedezhetik, hogy a felirat betűit római számoknak tekintve, s azokat egyenként összeadva, a vérengzés dátumévét, 1764-et kapjuk eredményül.

A székely emlékmű.

Az emlékműnél tett tisztelegő látogatásunk után gyimesfelsőloki „patrónánk” meghívására családi házához utaztunk, ahol a szíves háznép vacsorára várt bennünket, ami egy busznyai székely ízekre kiéhezett népségre gondolva, nem volt kis áldozat...

Késő estébe nyúló ejtőzészünk után igyekeztünk gyorsan sokat aludni, mert másnap korai reggeli, s újabb nagy, sok élményt kínáló út várt ránk.

A környező hegyek hűvös leheletét éreztük még *Madéfalva* főutcáján, amikor ismét

buszra szálltunk, hogy Székelyföld újabb csodáit lássuk. Útitervünk következő lapja szerint a *Hagymás-hegység*, a *Békás-szoros* és a *Gyilkos-tó* különböző turisztikai prospektusokban ezerszer megcsodált panorámája várt ránk.

(Folytatás a következő számban.)

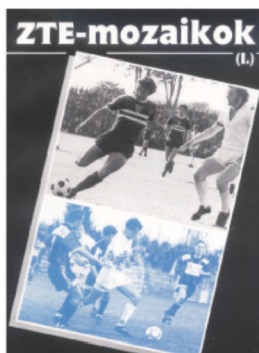
f.l.

ZTE-jubileum

Idén ünnepli 90 éves fennállását a *Zalaegerszegi Torna Egylet*. A patinás klub egykori szakosztályainak kiválóságai szerepelnek abban a kötetben, amely ismét kapható szerkesztőségünkben, vagy utánvétellel megrendelhető.

A könyv ára: 1.000 Ft.

Érdeklődni: Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4., telefon: 92/596-936, 30/378-4465, fax: 92/596-937, e-mail: zalataj@zelkanet.hu

FARKAS PÁLINKA

NagyLengyel

Ősi zalai zamatok

- Bér- és kereskedelmi főzés
- Palackozás
- Kis- és nagykereskedelmi értékesítés
- Igény szerint cefrebeszállítás

• Anna 1982 •

Hungarikum

Várom régi és leendő ügyfeleimet!

Telefon:

92/380-037, 30/3358-311

Hirdetés-szervezőket

keresünk a megye

minden

részből!

Érdeklődni

lehet:

92/596-936,

8-12 óráig,

illetve

30/378-4465.

Demokráciának hazudott diktatúrák

Emlékezés a kommunizmus magyarországi áldozataira (3.)

Február 25-ike a Kommunizmus Áldozatainak Emléknappja. 2010. február 24-én a keszthelyi Balaton Színházban Rózsás János író, Gulag-rab emlékezett a diktatúrák áldozataira. Beszédének szerkesztett változatát adjuk közre folytatásokban.

Egy másik fájó kérdés, mely ugyancsak több szalon futó gondolkodásra serkent. Miért letünk úgymond Hitler utolsó csatlósa, és mit kerestünk mi a Don partjainál? Az elsőre könnyebb a válasz. Nem volt választásunk: egyrészt az évszázadok során kialakult történelmi viszonyok nyugati szomszédjainkhoz sodortak, másrészt földrajzi helyzetünknel fogva, mint nem először a történelemben, két tűz közé kerültünk.

Kiszolgáltatott helyzetünkre jellemző: állítólag mind Hitler, mind Sztálin a maga idejében kijelentette: a magyarság jövő sorsa, a Kárpát-medencéből való deportálása – az Urál altáji vidékeire – csak vagonszármazék. A pánszlávoknak is útjában vagyunk, és a német birodalom is fente a fogát erre az áldott területre. (Ma is vannak, akik terveket szőnek nemzeti megmaradásunk ellen, de ezúttal maradjunk a múlt század eseményeinél.)

(Közbevetőleg: vajon könnyű szívvel vállaltuk-e a háborúban való részvételt a németek oldalán? A trianoni békediktátum rendelkezései miatt közel húsz évig nem fegyverkezhattunk. Amikor 1939-ben a második véderő törvényünk áthágta a tarthatatlan trianoni fegyverkezési tilalmat, a háború már kitörőben volt, vajon mennyi erőnk volt és mennyi időnk maradt a harci felkészülésre? A háborúba való kényszerű belépésünkkor talán az utóvédként bevetett kerékpáros hegyivadászok, vagy az utánpótlást szállító, védetlen lovas szekerek adták nekünk az agresszori magabiztosságot, a harci kedvet és a nekibuzdulást a páncélosok és ismétlő fegyverek háborújában? A terepjáróinkra sebtében felerősített vékony acéllemezek – adott esetben – milyen biztosságot adtak volna a szovjet T-34-es páncélosokkal szemben?)

Mit kerestünk a Don partjainál? Erre rövid a válasz: Tria-

non. Mivel a hitleri politika tisztában volt azzal, hogy Nagy-Magyarország álmában és valóságban élünk, kellően mérlegelve az erőviszonyokat, reményekre jogosított fel bennünket egyes elrabolt területek látványos visszacsatolásával, de úgy, hogy azért a szomszédjaink se nagyon berzenkedjenek. És mi – amíg a doni vereség és a német hadvezetés gyalázatos viselkedése végképpen ki nem ábrándított bennünket – azt hittük, hogy mind a bolsevizmussal való leszámolás, mind az ország talpra állása, az áhított szebb jövőnk, a szövetségesek mellett katonai helyállásunktól függ.

Vissza az 1944-1945-ös eseményekhez: az országnak a Vörös Hadsereg által történt fokozatos megszállásával egy időben, majd azt követően, idehaza Magyarországon is haladéktalanul beindult a megtorlás gépezete. A kommunista kézben lévő belügyminisztérium mellett megalakult a Kárpát-politikai Osztály, mely a hírhedt népbíróságoknak tömegesen szállította a megbízhatatlan elemeket a volt államapparátus, a korábbi ipari és kereskedelmi vezetőréteg tagjai közül, természetesen a szét hullott magyar hadsereg minden rendű és rangú parancsnokával egyetemben. Folyt a bolsevista tisztogatás – mint már szó esett róla – a magyar nemzet címkézésével: mint a fasiszták „utolsó csatlósa”, és ez által „bűnös nép”. A Moszkvából hazatért, a szovjetek számára megbízható és kellően kitanult elvtársak irányításával folyt a leszámolás az állítólagos népharagra hivatkozva, melyet valójában a hatalomra éhes kommunisták testesítettek meg. Ugyanezt a folyamatos tisztogatást folytatta a következő években az újabb és újabb akciókban, a nemzeti erőkkel szembeni végleges leszámolásra létrehozott Államvédelmi Hatóság, hírhedt nevén az ÁVH.

Most ejtsünk néhány szót az ország háborús jóvátétel címén történt anyagi kifosztásáról. A Szovjetunió a neki megítélt jóvátétel többszörösét hajtotta be rajtunk, kezdve a gyárak leszerelésén, a hajópark elvontatásán, nyersanyag és késztermékek szerelvény számára való vasúti elszállításán,

Hitler és Sztálin is deportálni akarta a magyarokat a Kárpát-medencéből.

majd a rendszeres, szakszerű műkincsrablással folytatva, de még lábasjóságot is hajtottak el gátlástalan nagy mohóságukban.

A következőkben tegyünk röviden említést a hazánkban fokozatosan, de feltartóztatatlanul megvalósított, bolsevista módszerrel történő államosításokról. Rögtön 1945-ben államosították a bányákat, 1946-ban a tíz legnagyobb iparvállalatot, 1947 novemberében a nagybankokat. 1948 márciusában volt a legnagyobb arányú államosítás. A tulajdonosoktól egyik percről a másikra elvették a gyárakat, üzemeket. Az értékes szakembereket, valamint a közgazdaságilag tapasztalt volt tulajdonosokat földönfutóvá tették, a képzetlen, de a számukra megbízható embereket posztokba juttatva. A rendszer, a párt az állampolgárokat jobbágygá, bérabszolgákká tette, a termelőeszközök gazdátlanává válásával egyetemben.

Meg kell emlékeznünk a kárpátaljai és a felvidéki magyarokkal szembeni megtorlásról, mint a „bűnös nemzet” határainkon kívül rekedt honfitársairól, mert ők is a bolsevista módszer áldozatai voltak, a helyi és szovjet sovinizmus kénye-kedvére kiszolgáltatva. A kárpátaljai magyarok közül legalább negyvenezret 1944 végén szibériai munkatáborokba deportáltak, a biztos halálba. De a bácskai magyarok több tízezres áldozata is megérdemel egy mondatot, akiket a szerbek halálra kínoztak, és még ma sem szabad igazán elsimítani őket. A felvidéki ma-

garok egy részét, mindenüktől megfosztva, 1945 őszén átzsúppolták a csonka ország határán, másik részüket cselédsorsra kárhoztatva Csehszországba deportálták. Essék akár csak egy mondat is arról (pedig sokkal többet érdemelne), hogy Erdélyben a román nacionalista Maniu-gárdisták milyen vérfürdőt rendeztek a székelyek között.

Még 1948-ban, az úgynevezett fordulat évében, amikor a szociáldemokrata párt teljes ledarálásával a PÁRT vitathatatlanul egyeduralkodóvá vált, és mondhatni nyílt diktatúrára rendezkedett be, akkor kezdődött a történelmi egyházak elleni addig burkoltan folytatott, de most a kendőzetlen és közvetlen támadás megindítása. Az iskolák államosítása volt az a végzetesen érzékeny csapás, melynek során a párt igyekezett, és sajnos jelentős sikerrel, az ifjúság nevelését kivenni a történelmi egyházak kezéből. A materializmus és az ateizmus bevonult az iskolai tananyagba, vele együtt a magyar múlt történelmi igazságainak elhallgatása, letagadása, a nemzeti öntudat, a hazafias érzelmek fokozatos háttérbe szorítása, majd szinte teljes kiiktatása a felnövekvő nemzedék lelki világából. Sajnos a rendszeres agymosás máig ható züllesztő hatása napjainkban is tapasztalhatóan veszélyezteti a nemzet jövőjét, a társadalom egészséges megújulását, az istenhit alapján álló erkölcsi normák helyreállítására való törekvést, a hazug, gátlástalan és korrupt társadalmi légkörben.

(Folytatjuk)

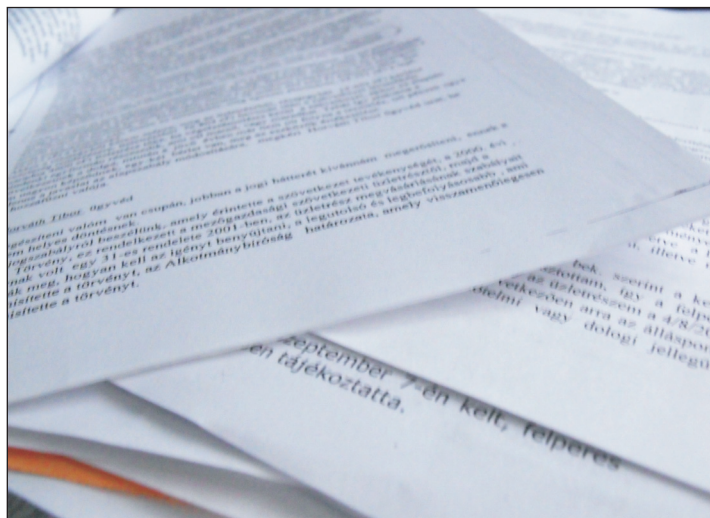
Ha eladják megvan, ha megtartják megszűnik?

A külső üzletrészek különös élete

Szőkröny Józsefné 1992. április 10-én a *pacsai Haladás* MgtSz.-től 52 400 forint névértékű részjegyet és 367 ezer forint névértékű üzletrészt kapott. A szövetkezeti üzletrészre átruházhatósági, örökölhetőségi lehetőség állt fenn, kívülről személy részére történő értékesítés esetében a szövetkezetet és a tagokat elővásárlási jog illette meg, így a tulajdonosoknak meg volt köve a kezük, hogy kinek adhatják el. Majd ugyanebben az évben történt alapszabály-módosítás következtében az üzletrészek 10 százalékát a szolidaritási alaphoz helyezték, így a már említett üzletrész értéke 326 300 forintra módosult.

A tulajdonos hat évvel későbbi halála után lánya, *Arzenovits Andrásné* örökölte az üzletrészt. Az üzletrészeket veszteségrendezés érdekében a szövetkezet 10 százalékát áron kívánta felvásárolni, illetve 35 százalékot áron az új kft-ben tagságot, és abban levő üzletrészt ajánlott érte. Ezért az összegért azonban az örökös nem kívánt megválni tőle. Így 2001. augusztusában a tulajdonos örökségét felajánlotta eladásra az *FVM Zala Megyei Földművelésügyi Hivatalának*, ahonnan két hónap múlva kapott választ, és árajánlatot.

Közben 2001. április 27-ére a szövetkezet közgyűlést hirdetett, melyről az üzletrész tulajdonosokat hivatalosan nem értesítették, így több érintett lemaradt egy fontos döntésről, ugyanis a napirendi pontok közé menet közben bevették a külső üzletrészek ügyét is... Az összejöveteleken pedig olyan döntés született, hogy aki nem kívánta az üzletrészt a tsz-nek eladni, annak az értékét a szövetkezet nullára csökkentette, tulajdonjogát megszüntette. A tulajdonosok – mivel nem tagok – jelenlétük esetén sem szavazhattak volna az ügy döntésekor. A közgyűlés jegyzőkönyvének elnöki felszólalásában pedig ez állt: „...mert ez az üzletrész ügy még nem futott ám le, most van egy olyan alkalmas, vákuumos pillanat, amikor a törvényt annulálták, másikat meg még nincs, amikor ezt megérthetjük...” A határozat ellen 30 napon belül lehetett a tagoknak fellebbezni. Minderől az érintettek (akik nem

Az aktahalmaz csak duzzad...

tagok) lemaradtak, mivel a már megmásíthatatlan döntésről csak hónapok elteltével, 2001. szeptember 7-én értesítették a tulajdonosokat. Továbbá a küldöttközgyűlés azt a határozatot hozta, hogy a veszteséges tsz 65,5 millió forint értékű üzletrészből 40 millió forintnyit ingyenesen átad az új kft tulajdonába.

Egy 2000-ben elfogadott, a mezőgazdasági szövetkezeti üzletrészekről rendelkező törvény alapján az üzletrészeket a szövetkezeteknek az eredeti áron kell megvásárolniuk. A sajtó már foglalkozott az ügygel, s így fény derült arra, hogy azon szövetkezeteknél fennálló tulajdonrészeket, melyek 2001. június 31-ig nem álltak felszámolás, végelszámolás, vagy csődeljárás hatálya alatt, az FVM felvásárolja. A működő szövetkezetek közé tartozott a pacsai is, így a veszteségrendezési eljárás indokoltsága is kétségesse vált. Így a tulajdonos *Zala Megyei Főügyészséghez* folyamodott jogorvoslatért, ahonnan azt a tájékoztatást kapta, hogy ügyében a *Zala Megyei Bíróság* az illetékes. Ügyét végül munkahelyi elfoglaltság miatt nem tudta végigvinni. 2002. januárjában az üzletrész értéktelenné válása okán az FVM zalai hivatala visszavonta vételi ajánlatát.

– A 2001-es közgyűlésen a tagoknak étkezési jegyet osztogattak, akikkel utána jelenléti ívet írtattak alá. Mivel többen – miután átvették a jegyüket – távoztak, az utána történt etikátlan döntésről nem tudtak. A jegyzőkönyvben a jelenléti

íven szereplő létszámra hivatkoztak a döntés meghozatala után, holott mint kiderült, a mi sorainkban csak egy ember ült. Később járták a házakat és vették az üzletrészeket, minderre Szentpéterúrbán élő tanúk vannak. Olyanokét is vették, akik hasonlóképp jártak, mint én. 10 százalékos árat kínáltak, s azt mondták nekik, ha ennyiért se adják el, akkor teljesen elveszik a tulajdonjog. Ugyanakkor volt olyan is, aki ki tudta harcolni a teljes vételárat. Cégbíróági adatok alapján 1999-ben a tsz négy vezetőjének nevére több mint 3 millió forintnyi érték került. 2006-ban, amikor a Bábolna-IKR elkezdte felvásárolni az üzletrészeket, közel 21 milliót fizetett a korábban tulajdonosaiktól töredék áron felvásárolt üzletrészekért – emlékezik vissza Arzenovits Andrásné és férje.

Kárrendezésük ügyében 2008-ban a *Zalaegerszegi Városi Bírósághoz* fordultak, azonban nem volt könnyű dolguk már a pert elvállaló ügyvéd keresésekor sem. Több helyről azt a választ kapták, hogy Zala megyében ügyüket nem fogja senki sem elvállalni, mivel az ügyükben érintett alperes, *Radics Tibor* tsz elnök, a megyei bíróság elnökének unokatestvére. Más megyéből bíztak meg ügyvédet.

– A bírósági eljárásnak a törvény szerinti megcsúfolása az, amit velünk tettek – veszi át a szót Arzenovits András, a férj. – Az első tárgyalásról például nem értesítették ki sem bennünket, sem az ügyvédünket. Távollétünkben kitűzték a

következő tárgyalást. A második tárgyaláson pedig csupán adategyeztetés történt. Megkérdeztek bennünket, hogy mit szeretnénk, majd az alperes következett: a bíró és az ő ügyvédjük egymás közt beszélgetve utaltak rá, hogy a múltkor már együtt megtárgyalták a dolgokat. A rögzített hangszalagon csak a bíró által rámondott szöveg hallható. Az ügy tárgyalásakor a rokoni szálakat is megemlítettük, de nem történt reagálás, pedig felkésztünk arra is, hogy az igazunk érdekében más megyébe kell elutaznunk – idézi fel Arzenovits András.

A következő tárgyalásra a bíróság tanúkat kért annak bebizonyítására, hogy az ominózus közgyűlésen hozott határozat tisztességtelenül született meg. A bíró meg is hallgatta a beidézett öt tanút, azonban az igazsághoz hozzátartozik, hogy a bíró a tárgyalás előtti este értesítette az egyik tanút a másnapi tárgyalásról és kérte, hogy adja tovább az időpontot a többi beidézettnak.

– Érthetetlen módon nem esett szó a beidézett tanúk útiköltség-térítéséről, az ötödik tanúra pedig már nem jutott idő, mivel az alperes ügyvédje nem ért rá tovább, így a bíró berekesztette a tárgyalást – egészíti ki az akkor történeteket.

Ítélet három tárgyalás után sem született, így a felperes a negyedik alkalomra megszerzte azt az APEH-igazolást is, amely tanúsítja, hogy a termelőszövetkezet nem volt veszteséges. A bíróságon mindez nem volt elégséges a döntéshez. Az ötödik tárgyalás előestéjén lettek kiértékelve az ügyvédek, hogy az ügyet tárgyaló bíró másodsorra sem kapta meg az ügyben állítólag perdőnt jelentőséggel bíró adóhatósági igazolást, ezért költségkímélés címén a tárgyalást elhalasztják.

– Az ötödik tárgyalás időpontjára várva kaptunk egy levelet a városi bíróságtól, hogy a bíró kitűzte a tárgyalást, de 10 perc várakozás elteltével sem a felperes, sem az alperes nem jelent meg, így azt a bírósági végzést hozta, hogy követeleink elévült, és a közgyűlésen hozott döntést 30 nap múltán nem lehet megmásítani. A döntésbe nem

nyugodtunk bele, így másodfokon a megyei bírósághoz fordultunk. Az ott megtartott tárgyalásra mindkét ügyvéd sokat utazott, hiszen a mi ügyvédünk Sopronból, az alperesé Győrből érkezett. Felolvastatták a mi kérelmünket, majd az alperes beadványát, aztán beakasztották a tárgyalást. 5 perc alatt hoztak egy érthetetlen döntést, hogy a mi ügyünknek már semmiféle jelentősége sincs – mesélik keseregve.

Arzenovitsék szerint ezzel a döntéssel semmibe vették azt, hogy amíg az üzletrész megvolt, addig a tulajdonrészek tíz százalékát le lehetett „csípni” a szolidaritási alapba. Később pedig nagyon sok ember vagyonát vették meg tizedért, mint amennyit ért, aki nem adta el, azét meg „lenullázták”. A károsultak igazuk tudatában 2010. februárjában felülvizsgálati kérelemmel a Legfelső Bírósághoz fordultak. Véleményük szerint több dolog is sántít az ügyben, amit beadványukban is megemlítettek: ha tényleg veszteséges lett volna a termelőszövetkezet, akkor a veszteségrendezt mindenkiére és arányosan kellett volna kiterjeszteni, a közgyűlési döntéssel szembeni 30 napos fellebbezés jogával pedig csak a tagok élhettek volna.

Egy másik egykori tulajdonos, a *nemesrádói Sötét András* szintén több tárgyaláson van túl. Beszélgetésünk közben Radics Tibor 2002. októberi azon nyilatkozatát is megmutatta, amiben az szerepel, hogy a termelőszövetkezetnek annak idején semmiféle teher nem volt:

– Akkor hol van a mi pénzünk? Örököltém, tulajdonom, úgy mint sok más sorstársamnak. Amikor az IKR egyesült az itteni kft.-vel, akkor megjelentek nálunk a faluban, hogy megvásárolnák az üzletrésze-

met. Most akkor egyszer megvan az üzletrészrész, másszor meg nincs? Annak idején én is felajánlottam a tulajdonrészem az FVM-nek, mert nem akartam tizedáron a tsz-nek adni. Panaszommal a sajtóhoz is fordultam, de egy idő után mindenhol megrekedt az ügy. Közben meg a kft. emberei riogatták az időseket, ágyhoz-kötött betegeket a faluban, hogy ha nem adják el a részüket 15, illetve 30 százalékért, akkor megsemmisül. Ha egyszer örököltük, akkor milyen joggal vehetik azt el? Sőt! Akadt, aki poftalan módon 3 százalékot ajánlott a több száz ezer forintos részemért. Összegezve: ha töredékpénzért eladtuk volna az üzletrészt, akkor meglenne, de így már nem létezik? – fakadt ki Sötét András.

Arzenovitsék számolása alapján 21 millió forint veszteség érte a pacsai, nemesrádói, *zalaigricei* és *zalaszentmihályi* érintetteket. S vannak még, akik öröklés útján szereztek üzletrészt, s nem is tudnak róla, hogy milyen veszteség érte őket. A károsultaknak annak idején a minisztériumtól kapott elutasított vételi ajánlatnál felhívták a figyelmüket arra, hogy tartsák meg papírjaikat, mert a későbbiek folyamán talán javul a helyzetük. Nos, a helyzete senkinek sem javult. Arzenovitsék abban reménykednek, hogy ha sikerülne igazukat bizonyítaniuk, akkor sorstársai is könnyebb lesz jogorvoslatért folyamodniuk. Három éve ajánlatot kaptak az egyes papírokon már megszűnt üzletrészükre, de úgy gondolták, hogy a becsületük fontosabb. Mert bár a felmerülő költségek lassan felemésztik az örökölt üzletrész értékét, de az igazukért a végsőkéig hajlandóak elmenni.

pébé

A grundfocisták, a fecsegő öregasszonyok és a nagypályás

A sztár, a király, a nagypályás, a profi. Egy korszak véget ért.

Úr ír. Elvtárs is ír. Gyurcsány elvtárs is ír. Gyakrabban blogot, ritkábban röpiratot. Ezt tette legutóbb is, amikor *Röpirat a baloldalhoz, az MSZP-hez* címmel közreadta az elmúlt nyolc esztendő politikai elemzését.

Gyurcsány az amnéziás tünetektől hemzsegő dolgozatában keményen nekiment szusztársainak, az MSZP-nek is. A volt kormányfő és pártelnök szerint néhány lelkes és önzetlen tagot leszámítva, a szocialista párt ma önérdékevezérelt grundfocisták és fecsegő öregasszonyok halmaza.

Gyurcsány emlékezetes öszödi opuszát annyiban a mostani röpirat előtanulmányaként is felfoghatjuk, hogy akkor is olyan keményen szidta hallgatóságát, mint szódás a platós Barkas-át.

A volt pártelnök jelen dolgozatában sem kíméli a szegfű lovagjait és kiérdemesült delnőit. A fentebb leírt jelzőket aggatja harcos-, ha úgy tetszik sarcostársaira. Gyurcsány Ferenc fenséges göggel szól azokról, akikkel együtt koptatta a parlamenti bársonyszékeket hosszú éveken át. Úgy tekint vissza a két kormányzati

ciklusra, s az azt lezáró választási bukásra, mintha a kudarc az önérdékevezérelt grundfocisták, *Kiss Péter, Szekeres Imre, Kökény Mihály* stb. és a fecsegő öregasszonyok, *Lendvai Ildikó, Lamperth Mónika, Gurmai Zita, Havas Szófia* és társnőik számlájára írható lenne.

Röpiratában tesz ugyan halovány utalásokat a saját szerepére is, de elemzéséből fülseértően cseng ki, hogy valójában hozzá képest két téglából „ácsolt” kapura bekk-csatározó kétfalbasok a levitézlett szocialista nacsalnyikok.

Ő a sztár, a király, a nagypályás. A profi. S ezt alighanem el is hiszi magáról.

f.l.

Lesállás...

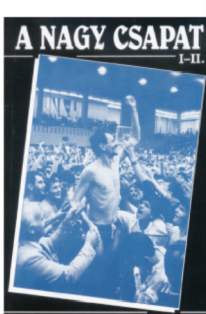
Kosárvarázs

A kupagyőzelem már sikerült, s a bajnokságban is remekel a ZTE férfi kosárlabda-csapat. A mai együttes fiatalabb szurkolói csak halomából ismerhetik a korábbi egerszegi bajnok és kupagyőztes csapatok sikertörténetét.

Itt az ideje, hogy felidézzük a dicsőséges múltat is. Újra kapható a *Nagy csapat* című kötet, ami feleleveníti a kezdeti sikertörténetet.

A kötet megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvétellel megrendelhető. Ára: 1.500 Ft.

Érdeklődni: Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4., telefon: 92/596-936, 30/378-4465, fax: 92/596-937, e-mail: zalataj@zelkanet.hu

Elérhetőségeink:

Telefon:
92/596-936, 30/378-4465
fax:
92/596-937
e-mail cím:
zalataj@zelkanet.hu

Istenem, Ildikó...

A választások elmúltával az embernek joggal van elege a politikából, nem kéne már erről írni, vitázni, beszélni, jöjjenek a dolgozós hétköznapiak, a romeltakarítás.

Én egyébként különösen ügyelni is akartam erre, kerülve mindazon témákat, mely erősítheti a megszólalás ingerét.

Kerültem is.

De ehhez azért az is kell, hogy végre jólesően elfeledkezhessünk róluk, róluk, akikről amúgy nem lesz könnyű megfeledkezni, hiszen kezük nyomát évtizedekig magán viseli majd az ország.

Mindegy, elmenőben vannak, viszik, amit még lehet, aggodnak értünk, ahogy ilyenkor szoktak, mindegy, mindegy, csak menjenek már!

Semmink sem maradt, tudjuk, csak ne lássuk már őket!

Tehát jöjjön a politikamentes béke, némi csend, aztán a munka, amíg bírjuk...

S ekkor megszólalt Ildikó.

No, ez már önmagában sem könnyen feledhető körülmény, a látvány is emlékeztet, a

hang különösen megkapó, hogy mit mond, szinte mellékes, de együtt igazán komplex az élmény!

Természetközeli szemlélettel a hanghatás egzotikus, ragadozó délszaki vadmadarak vijjogására emlékeztet, kissé urbánusabb megközelítésben a megkülönböztető jelzéseit használó jármű idegborzoló szirénahangja ugrik be emlékezetünkbe.

(Rossz nyelvek és egy szélsőségesnek mondott hírportál szerint az Amazonas-menti indiánok az Ő nyálával mérgezik nyílhegyeiket...)

No de most!

Most írt!

Nem is akárminek, nem is akármiről!

Egyenesen a köztársasági elnöknek, s egyenesen Vona Gábor jobbikos pártelnök mellényéről...

Mármint, hogy az (a mellény) emlékeztet a betiltott Gárda egyenruhájára.

Édes Istenem...

Drága lélek, kedves Ildikó...

Mi mindenre emlékeztetnek Önök bennünket!

Most búcsúzunk és elmegyünk... A pártelnök-asszony és csapata.

Ha csak Al Caponét, Fácianegrát, vagy Drakulát említjük, az sima, olcsó poén volna, de Rákosi, Gerő, Péter Gábor, Kádár dögszagú leheletét érezni az Önök szájából már egészen valóságközeli élmény...

De hagyjuk ezt, maradjunk a konfekciódivatnál, az öltözködésnél, hiszen ezúttal ez a felháborodás tárgya, a mellény!

Azért erről is vannak emlékeink, minket is emlékeztet egyre-másra az Önök veres nyakkendje (Istenem, vidám mókuskok fenn, a fán...) az acél-szürke munkásőregyenruha, az

ávószubzony, s néhány apró kiegészítő, mondjuk a kádárkolbász, a gumibot...

Persze ez is csak gyenge kitérő, a lényeg nem ez!

A lényeg az, hogy nyolcévnyi pusztítás után vagyunk még olyan állapotban, hogy a legfőbb közjogi méltóság egy mellény miatt fog majd eljánni, legalábbis, ha félti a demokráciát...

Egyébként én valóban sajnálnám, ha Ildikó végleg ki-menne a divatból.

Hiányozna...

-nájó-

Érettségi tájékan

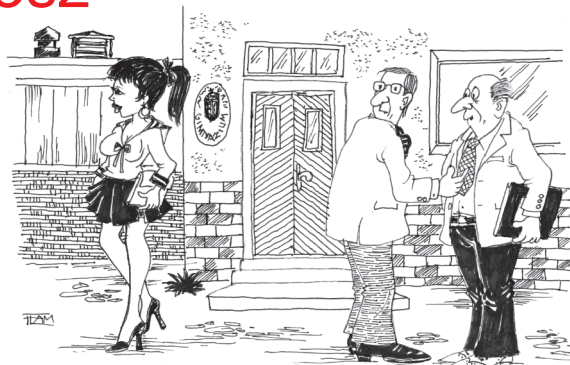
Rajz: Farkas László

Sorskérdés

– Nekem tök mindegy, hogy milyen lesz az érettségid, ha az apád a válságra hivatkozva lemondja a beígért autót, akkor csumi, csá!

Biosz

– Enikő biológiailag teljesen érett, de sajnos a tantárgyból bukásra áll...

Apák és fiúk

– Könnyű volt neked, fater. A Fofi-Maxin nem nézték, hogy milyen lett az érettségid!...

A vidéki gyökerek mindig segítettek

A föld nemzeti szuverenitásunk kulcseleme – szögezi le dr. Ángyán József, a Szent István Egyetem tanára. A Fidesz országgyűlési képviselője szerint azonnali irányváltásra van szükség a magyar mezőgazdaságban. Hogy mik lennének a legfontosabb lépések? Erről beszélt lapunknak a kiváló szakember, az Országgyűlés mezőgazdasági bizottságának tagja.

– 2011. május 1-jén lejár a földvásárlási moratórium...

– Közös érdekünk, hogy mielőtt a földpiacot a külföldi tőke előtt megnyitnánk, saját nemzeti szabályozásunkat (pl. földtörvényt) e várható helyzethez igazítsuk, s a magyar gazdátársadalmat megerősítsük. Ehhez arra lenne szükségünk, hogy – amint azt az európai megállapodás egyébként számunkra lehetővé teszi, és amint azt pl. a lengyelek már az alpmegállapodásban rögzítették – a földvásárlási moratóriumot további 3 évvel, 2014. május 1-jéig meghosszabbítsuk. Sajnálatos tény, hogy sürgetésünk ellenére ezt a magyar kormány – bár évek óta megtehetné volna – az EU-nál hivatalosan mind a mai napig nem kezdeményezte.

– Mik lennének egy „patrióta” agrár- és vidékfejlesztési stratégia és program fő pillérei?

– Az agrár- és vidékfejlesztési stratégia és program fő irányainak és a megvalósítás teendőinek meghatározásához mindezek előtt az agráriumra és a vidékre vonatkozóan világos jövőképpel kell rendelkezünk.

– Van ilyen világos jövőképünk?

– A jövőre vonatkozó elképzeléseink megfogalmazása során abból kell/célszerű kiindulnunk, hogy történelmünk során, nehéz helyzetekben mindig vidéki gyökerekből táplálkozva, a falusi közösségek erejére támaszkodva tudott a magyar társadalom megújulni. A vidék tehát nem csupán profitérdekeket kiszolgáló termelési tér, hanem egyúttal társadalmi és biológiai létter is, amely az ott élő közösségek és a természeti környezet számára az életfeltételeket biztosítja, a város számára pedig élelmezési és élelmiszerbiztonságot, utánpótlást, egyúttal hátországot, „visszavonulási”, regenerációs lehetőséget is kínál, amelyre a város – az előrejelzések szerinti klímaváltozás és a globalizációs folyamatok közepette – egyre inkább rászorul, túlélése saját vidéke megerősítése nélkül egyre kétségesebbé válik.

A Kárpát-medence környezeti feltételei és a magyarság több, mint ezeréves itt felhalmozott tudása, a földhöz kötődő kultúrája, a hazai „agrikultúra” azonban ennél sokkal jobb lehetőségeket kínál. Ez a – jövőké-

Dr. Ángyán József

pünk szerinti – agrármodell: a többfunkciós mezőgazdaság, a környezet- és tájgazdálkodás, amely úgy állít elő értékes, szemaradvány-mentes, egészséges és biztonságos élelmiszereket, valamint helyi energiát és egyéb nyersanyagokat, hogy közben megőrzi a talajainkat, az ivóvízbázisainkat, az élővilágot, a tájat és benne az embert, közösségeit és kultúráját. Együtt a munkát, megélhetést biztosít a lehető legtöbb ember számára.

Ez a mindenütt – gyengébb termelési adottságú, ám környezeti, természeti szempontból általában annál értékesebb területeinken is – jelen lévő („területfedő”), a tájak eltérő természeti adottságaihoz és gazdálkodási tradícióihoz alkalmazkodó, életképes mezőgazdaság az egyéni/családi kis- és középbirtokok meghatározó szerepére épül. Ez biztosítja a tulajdonosi szemléletből fakadó „jó gazda gondosságát”, az egymást követő generációk közti felelős viszonyt, valamint azokat a foglalkoztatási, minőségi termelési, élelmezési és környezeti teljesítményeket, amelyek az egész társadalom számára és a vidék hosszú távú megmaradása szempontjából egyaránt létfontosságúak.

A vidéki életminőség javításának fontos eleme az ellátás, az alapvető szolgáltatások (az önkormányzati hivatal, az egészségügyi ellátórendszer, a posta, a helyi közlekedés, stb.) fenntartása és fejlesztése, amelyek a vidéki gazdaság és társadalom számára nélkülözhetetlenek, és megőrzése, feltöltő gondozása mindannak (a templomnak, az iskolának, a helyi kultúra és közösségi együttlét intézményeinek, stb.), amik meghatározzák a helyi társadalom, a falusi közösségek identitását. Ezeket a közösség számára fontos szolgáltatásokat és az együvé tartozás közösségi intézményeit a szolgáltatók számára (közpénzből származó kiegészítéssel) jövedelmezővé kell

tenni, illetve a köz (az állam, az önkormányzat) forrásaiból kell finanszírozni.

– A mai helyzetből kiindulva e jövőkép eléréséhez jelentős változtatásokra lehet szükség az agrár- és vidékpolitikában. Mik lennének e változtatás legfontosabb alapelvei, súlypontjai és céljai?

– A változtatás alapelveinek megfogalmazása során abból indulhatunk ki, hogy – miután a globalizációs erők elsősorban a helyi közösségek, a társadalom összetartó erejének, szövetének felbontására, immunrendszerének kikapcsolására törekednek, ezért ennek ellensúlyozása, azaz – a helyi gazdaság és társadalom megerősítése és a hálózati gazdaság kialakítása a vázolt jövőkép elérésének egyik kulcskérdése. E fő cél elérésének legfontosabb elemei, amelyekre a „nép-párti” agrár- és vidékpolitika fejlesztési törekvéseinek irányulnia kell, és amelyek a legsürgetőbb feladatokat adják, az alábbiak:

- a vidéki munkahelyek megőrzése, gyarapítása;
- a népesség megtartása, a demográfiai egyensúly helyreállítása;
- az élelmezési és élelmiszerbiztonság szavatolása, a kiszolgáltatottság csökkentése;
- a vízbázisok, a talajok továbbá az élővilág és a tájak megőrzése, a környezetbiztonság növelése;
- helyi erőforrásokra és rendszerekre is támaszkodó energiaellátás, energiabiztonság, a kiszolgáltatottság csökkentése;
- a vidéki életminőség javítása, a vidéki gazdaság több lábra állítása;
- a város és vidék szoros kapcsolata kiépülésének segítése.

Ezek jegyében a lehető legnagyobb mértékig törekednünk kell a tájegységek önálló termelésére, a helyi mezőgazdaság, ipar, kereskedelem fejlesztésére. Nem adhatjuk föl a földrajzi és kulturális hagyományainkból fa-

kadó termelési módjainkat, terményeinket, hagyományos növény- és állatfajtáinkat, helyi üzeminket, mint ahogy fontos a helyi energiatermelés és -ellátás is. Mindezek fejlesztése munkalkalmakat is teremt a helyi közösségek számára. Minél inkább elfogadjuk a ránk erőltetett, túllünk idegen gazdasági, termelési szokásokat, módokat, feladatokat, annál inkább kiszolgáltatottak leszünk, és erősítjük gyarmati helyzetünket.

Meg kell őriznünk a helyi természetet, és egészséges, helyi termékeket kell biztosítanunk a helyi fogyasztóknak. A fönntartható helyi közösség egyik alapvető működési elve, hogy mindig a helyi szükségleteket és a közeli város élelmiszerigényét kell előbb kielégíteni, s csak utána juthat a termékekből távolabbi térségeknek.

Fontos továbbá, hogy fejlesszük a kis méretű, helyi üzleti és ipari tevékenységeket, mikro-, kis- és középvállalkozásokat, minél inkább helyi energiaforrásokat használjunk, a pénz a lehető legtávolabb a helyi közösségen belül forogjon, és a falusi közösség legyen mindig kapcsolatban a közeli város közösségével. A mezőgazdaság első számú és legfontosabb piaca a helyi és a hazai piac!

A kis léptékű, nagy központok nélküli, hálózati gazdaság csökkenti a társadalom kiszolgáltatottságát, működésének élelmezésének – raktározási, hűtési, szállítási, kereskedelmi, hirdetési – költségeit. Azáltal pedig, hogy közel hozza a termelőt a fogyasztóhoz, a közösség élelmezési és élelmiszerbiztonságát is növeli.

Mindehhez a közjó szolgáltatában álló, a közösségi és környezeti érdekek mentén beavatkozó, azaz az „ökoszociális” piacgazdasági modellt követő, erős „nép-párti”, nemzeti elkötelezettségű államra, törvényhozásra és kormányra van szükség.

A föld nemzeti szuverenitásunk kulcseleme.

Mesternő – szövőszékekkel

A népművészek áprilisi ünnepségén sokan megcsodálták a zalaegerszegi falumúzeumban csattogó szövőszéket, s a vele dolgozó asszonyt, akinek csak a kezemunkája vált ismeretessé, a neve nem.

A sok érdeklődő miatt sem adódott alkalom a beszélgetésre, ezért lakó- és munkahelyén, Lenti városában kerestük föl népi iparművészt – ahogyan a családi ház homlokzatán is hirdeti a tábla.

– Édesanyám Győrött gyári szövődinasztia tagjaként avatott be a mesterségbe. Először a keresztanyám vitt be a gyárba, ahol annyira megfogott a sok szépség, hogy máig ez a kedvtelenségem és a szerény megélhetésem is – kezdte a bemutatkozást a házi műhelyben *Hácskó Imréné, Zsuzsa asszony*, aki szűk negyedszázada – 1977-ben – került a határ menti nagyközségbe, ahol azonnal megragadta az, amiről Gönczi Ferenc kaposvári királyi tanfelügyelő úgy írt 1914-ben megjelent Göcsej, s kapcsolatosan Hetés vidékének és népének összevontabb ismeretése című, közel 700 oldalas forrásértékű művében, hogy a környékbeliek a hetésieket – ahogyan a kedvesen becéző

zalaiak mondják, a levidiki – a nyelvjáráson kívül elsősorban a maguk szótte sávolyos ruhadarabról ismerik meg. „Oly cífrán – írja Gönczi Ferenc, – s szépen sehol sem szőnek a vidéken mint itt.”

Az egykor maga is ott tanító *Tantalics Béla* írja Zalasombafra története (Lenti, 1997) című helytörténeti munkájában, hogy „A hetési szőttek újjáélesztésében az 1950-es évektől kezdve *Virágh Béla* és felesége, *Török Terézia* elévülhetetlen érdemeket szerzett. Összegyűjtötték a régi szőttek mintáit és háziipar keretében újraindították a szővést.”

Nos, Zsuzsa a legjobb időben ismerkedett meg a zalasombafai tanító házaspárral, s lett a két népművész mester tanítványa.

Lentiben aztán 1981-től a termelőszövetkezet melléküzemágaként működő háziipari szövöde munkatársa lett egészen annak megszűntéig, 1996-ig. Azóta vállalkozóként fejleszti tovább a tudását és a hetési mintákat. Annyira, hogy tavalyi ősszel a tehetségét elismerték a népi iparművész címmel.

– Mindig is zsűrített munkákkal léptem a nyilvánosság elé. Minden évben megmértem magamat, s bizonyára ez a folytonosság is közrejátszott a minősítésben. Országos pályázatokon veszek részt, épp most készülök a júliusra.

A hogyan kérdésre szakszerű magyarázat következik:

– A hagyományos mintákat új felfogásban alkalmazom a munkáimban, s figyelembe ve-

Hagyományos minták új felfogásban.

szem a mai lakáskultúra igényeit is. Természetesen természetes anyagokkal dolgozom: lennel, kenderrel, pamuttal.

Ez csakugyan így természetes, hiszen Hetés mindig is arról volt híres, hogy talán száz holdakon is természetették a szőttek anyagát.

– Valamikor igen. Bizonyára ezért is alakulhatott ki éppen ezen a vidéken a szőtteknek ez a szép gyűjteménye. De mára már megszűnt nem csak a téesz, de a természetes is. Komáromból, Pápáról, Hőgyészről szerezem be a lent, kendert, pamutot. Vethetnék Horvátországból is, de ott kétszeresen drágábban mint idehaza. A termékeim árát pedig csak nagyon meggondoltan igazíthatom az állandóan fölfelé araszoló beszerzései árhoz.

Ezért aztán széles vevőkörrel dicsekedhet a Zalai Népművészeti Egyesület tagjaként – ahol sok segítséget kap *Skra-but Évától és Prokkné Tirner Gyöngytől* – is dolgozó Hácskóné Zsuzsa asszony, aki még

be sem fejezte a mondatot, máris fölkel a csattogó szövőszéktől, hogy ajtót nyisson.

Lendva mellől jöttek a megrendelők: két asszony.

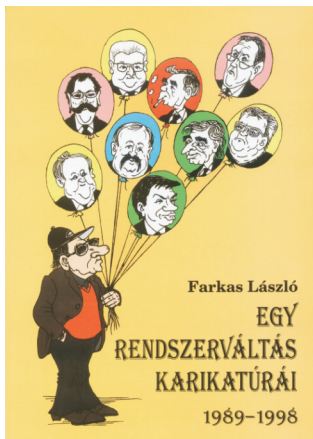
– Népi együttesünknek készítettünk a Zsuzsával inget, gatyát, de még tarisznyát is a göntérházi mintáknak megfelelően úgy, hogy a csentei szemnek is tetsszen – néznek körül a vendégek a kamarakiállításnak is megfelelő szövőszékes műhelyszobájában.

Ahol nem csak ballagási tarisznyákat láthatnak, hanem Zsuzsa asszony kitalálta, hogyan alkothat 4 négyzetméteres ágytakarót, vagy 140X180 centis ebédloasztal terítőt.

Itt készül Hácskóné a nagykanizsai, a gébárti, a gellénházi, meg a budai várbeli kiállításra, sőt megmutatkozik a Hevesen rendszeres alföldi textilkonferencián is, ahová elviszi 28 éven át összegyűjtött mesteri tapasztalatait: közel 3 évtizede ült először szövőszék mellé.

F.Gy.

Egyedülálló korrajz

Rendhagyó kötetet ajánlunk lapunk olvasóinak. Farkas László a rendszerváltásnak nevezett átalakulás éveibe vezet vissza bennünket ironikus írsaival és összetéveszthetetlen karikatúráival.

A kötet megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvétellel megrendelhető. Ára: 1.500 Ft.

Érdeklődni: Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4., telefon: 92/596-936, 30/378-4465, fax: 92/596-937, e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

Hamisítványok voltak

Dr. Boros Imre korábbi zalai országgyűlési képviselő állítólagos SZT tisztí múltjával kapcsolatban több alkalommal is megjelentetett cikket a *Zalatáj*. Ezekben a politikus egyértelműen cáfolta a vádak, s részletesen megosztotta bizonyítékait olvasóinkkal e hasábon keresztül. A volt miniszter több pert is indított a valótlan tartalmú cikkeket közlő lapok ellen.

Legutóbb az Index.hu tett közzé helyreigazítást:

„Lapunk 2010. március 25-én megjelent Visszajöhetne-e Orbán Viktor miniszterei? címmel megjelent cikkében valótlanul állítottuk azt, hogy még 2002 nyarán derült ki dr. Boros Imréről, hogy a rendszerváltás előtti utolsó években D008 alnéven a titkosszolgálat tisztjeként készített jelentéseket a III/II-es ügyosztálynak. Valótlanul állítottuk továbbá, hogy kiderült, hogy dr. Boros Imre még nyugdíjat is kapott szolgálatai befejeztével, valamint azt is, hogy dr. Boros

Imre beismeri, hogy a dokumentumok valódiak.

A valóság ezzel szemben az, hogy dr. Boros Imre nem készített jelentéseket a III/2-es ügyosztálynak, mivel megbizonyosodtunk róla, hogy a kinevezési parancs és az összes eddig nyilvánosságra került dokumentum hamisítvány. Dr. Boros Imre nem részesült nyugdíjban szolgálatai befejeztével, valamint az érintett több ízben is cáfolta a hivatkozott dokumentumok valóságát.”

Dr. Boros Imre a következőket mondta lapunknak a helyreigazítással kapcsolatban:

– Az Index.hu – más sajtóorgánumokkal ellentétben – vette a fáradságot és befáradt az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárába, ahol évekkel ezelőtt már letétbe helyeztem a megdönthetetlen bizonyítékaimat. Ezeket megtekintve jutottak a helyreigazító közlemény megállapításaira, ami egyebekben szó szerint megegyezik az általunk kért helyreigazítás szövegével.

Pénzuralmi válságszámtan

Több mint egy évvel a pénzügyi válság kirobbanása után sorra bedőlni látszanak a korábban egészségesnek mondott országok költségvetései. A kétszámjegyű éves államháztartási deficit mindennapos vendég. Csődökzelet állapot állt elő az euró-zóna-tag *Görögországban*. További nehezen kezelhető helyzetek várhatók. A kormányok mindenütt hasonlóképpen viselkednek, szűkítik az állami költségvetés kiadásait, korábbi jogosultságokat szüntetik meg, csökkennek a bérek, a nyugdíjak, többet kell fizetni sok mindenért, növekednek az adók.

A válság árát az adófizetőkkel – gyakorlatban a bérből és fizetésből élőkkel – fizettetik meg. Azok fizetnek, akiknek a válság kirobbantásához nincs közük.

Valami ismét nincs rendjén, az éleződő tömegtiltakozások ezt jelzik *Athéntól, Bukarestig*. Nézzük csak sorjában mi is történt, ez elvezethet az igazság kiderítéséhez. Az *Egyesült Államokban* összedőlt a *Lehman Brothers* patinás befektetői bank. Ezzel vette kezdetét a folyamat. Mellesleg említjük, hogy ennek a bankháznak nektárként itták a szavait a hazai csúcspénzügyvérek a *jegybankban* és a *pénzügyminisztériumban*. Társát, a *Goldman Sachs* bankházat, amelynek a csillaga szintén magasan ragyogott a Szabadság és a József Nádor téren manapság zord kongresszusi vizsgálóbizottság faggatja annak okán, hogy miért csapta be ügyfeleit, akiknek kiválóként adott el követeléseket, amikről tudta,

hogy fabatkát sem érnek. Ügyfelei értékvesztésére spekulálva teremtetett vagyonokat. A *Lehmann Brothers* papírjaival nálunk is sikerült „bepalizni” a befektetőket, akik most perben kívánják érvényesíteni igényeiket.

A nagy bajt látva megmozdult az amerikai központi bank, a *FED*, és tüzet oltott, szinte korlátlan hitelben részéztette az érintett pénzügyteket. Ha hitel, akkor az előbb-utóbb vissza is jár. Ha a bankok egyenesbe jutnak és képesek lesznek visszafizetni ezeket a szükségkölcsönöket, akkor nincs nagy baj. Ezt átmeneti likviditási zavarnak nevezzük, ilyenkor helyénvaló a beavatkozás, a segítség.

A baj azonban ennél sokkal nagyobb volt. A bankok hitelei alól kicsúsztak a fedezetek, mert felelőtlenül, a féktelen profitéhségtől vezérelve hiteleztek. Elsősorban ingatlanokat. Néha egy ingatlanon két-három banknak is rajta volt a hitele. Amikor kiderült, hogy a fedezetek (ingatlanok) sem fedezik a nemfizető adós tartozásait, a bankok súlyos összegeket vesztek, ami apasztotta tőkéjüket. Így jártak azok a hitelbiztosító intézetek is, amelyek a hitelminősítők által jónak mondott, valójában bővülő hitelekkel biztosították.

A korábban liberális, az államtól mint tulajdonostól, hűvös távolságtartást hirdető bankok az államok karjaiba borultak és tőkepótlást kértek. Természetesen az államkassza állta a tőkeinjekciókat. Világszerte több ezer milliárd dollárról volt szó, a pontos szám nem ismert. Összehasonlításként ide kíváncsok, hogy a 27 tagú Európai Unió egyéves teljes költségvetése kevesebb mint 200 milliárd dollár. Ezek a rendkívüli kiadások terheltek meg a tavalyi és részben az idei államkasszákat. Emiatt vált több uniós országban is kétszámjegyűvé az éves államhá-

tartási deficit. A korábban is deficittel küzdő, de a bankválságban közvetlenül nem érintett országok hitelezését a válságra hivatkozva megszigorították a hitelezők. Ez azt jelentette, hogy jócskán megemelték a kamatokat, hivatkozva a megnövekedett kockázatokra. Hazánk már a válságot megelőző években is 2-3 % felárral kapott csak pénzt a piacon. A nemzetközi pénzbőség miatt azonban a görögökhöz hasonlóan drágán, de pénzhez jutott a kormány. Az árat most fizetjük meg a görögökkel együtt.

Az államok bankmentő tranzakcióit csak akkor nevezhetjük sikeresnek, ha az állam a kapitalizmus bátyjait képező bankokkal is saját törvényeik szerint jár el, ha hitelt ad, akkor könyörtelen hitelezőként, ha tőkét juttat, akkor pedig profitéhes befektetőként. Az állam „tulajdonosai” az adófizetők, akiket a választott parlamentek képviselnek és a hit szerint a parlamentek által megbízott kormányok kormányoznak.

Ma még nagy a homály. A bankok tőke rendezése a nyugati típusú demokráciák nagy erőpróbája lesz. A kormányoknak és a parlamenteknek meg kell mérközniük a világ arctalan pénzhatalmi rendszerével. Ha sikerül a tisztességes lezárás, demokratikus rendszerek erősödése várható, ám ha nem, akkor növekszik a destabilizáció, a kaosz, jöhet a következő válság. A hazai bankkonsolidáció példájának követése kerülendő. 1994-97 között az állam (adófizetők) által a banktőkésítésre fordított összegnek a töredéke sem tért meg, de busásan megtért az új banktulajdonosok befektetése. A magyar állam ajándékba adta a tőkét az új tulajdonosoknak. Reméjük, hogy ez most másként lesz. A mi sorsunk is nagyban függ ettől...

Boros Imre
közgazdász

A lajbi, s ami mögötte van

(Folytatás az 1. oldalról)

teljes szimbiózisban való megjelenésekor megvalósult a Parlament alakuló ülésén.

Nem az a primer probléma, hogy Vona dacolva minden hivatalos ellenérzéssel, fittyt hányva *Sólyom László* köztársasági elnök előzetes rosszallásának is, fekete lajbiban tette le képviselői esküjét. A Jobbik, mint akciópárt elnökétől még azt is „elfogadhatnánk”, hogy rájátszva a permanens médiafigyelemre, ily módon felrúgja a T. Ház alakuló ülésének etikettjét.

Nem a lajbi a probléma, ezt nyugodtan lekopoghatjuk. Bal kézzel, alulról. Az igazi probléma az a légkör, ami a Jobbikot és a Magyar Gárdát kitermelte Magyarországon. Az egymást váltó szocialista kormányok regnálásának nyolc esztendeje alatt, az ország lakosságának közel egyharmada a létezés alsó lépcsőfokáig süllyedt. Egész régiók jutottak a végső kilátástalanság állapotába, ahol települések sora idézi meg letűnt korok nyomorát, ahol polgárjogot nyert *Kuncze Gábor* „találánya”: a megélhetési bűnözés.

Miközben a lakosság millióinak életszínvonala az elviselhetetlenség határára süllyedt, egy szűk elit érdemtelenül dőszolt az ország romjain. A legkülönbébb praktikákkal, pénzügyi umbuldkál, a kapcsolati tőkéjét valószínűleg váltó elit külön

országban élt ugyanazon határokon belül. Ők voltak azok, akik az elmúlt éveket szépnépek-jónak látták, akik mindennel meg voltak elégedve. Ami nem volt csoda, hiszen e néhány tízezer ember számára megvalósult a magyar Kánaán.

Ez az elviselhetetlen ketősség generálta azt a közállapotot Magyarországon, ami reátelepített a szűk értelmiségi csoportként induló Jobbik, s rövid idő alatt az ország harmadik legerősebb politikai tényezőjévé válhatott. Jól eltalálva a helyzet kínálta hívószavakat, Vonák soha nem gondolt társadalmi támogatottságra tettek szert, a 2010-es választásokon 850 000 választópolgár adta rájuk a voksát.

Levonva a konzekvenciát, a probléma tehát az a mérhetetlen országromlás, a sok-sok évtizede nem látott leszegényedés, ami kiváltotta a tömegekből a radikális változásnak az igényét.

E felismerés birtokában pedig nyugodtan kijelenthetjük, hogy Vona Gábor országos botrányt kavarázó fekete lajbjai nem oszt, nem szoroz az ország sorsának ügyében. A most megalakult Parlament dolga az, hogy törvényeket szüljön Magyarország felemelkedése érdekében. Teszi ezt Yves Saint-Laurent öltönyben, Chanel kosztümben, fekete lajbiban vagy ingben-gatyában, mindegy.

f.l.

Zalatáj

Megyei közéleti havilap

Kiadó-főszerkesztő: **Ekler Elemér**

Grafikus: **Farkas László**

Kiadja: **Dél-Nyugat Kiadó** Pethőhenye

Az ügyfélszolgálat címe: **Zalaegerszeg, Rákóczi út 2-4.**; 8901. Pf.: 381.

Telefon: (92) 596-936; Fax: (92) 596-937; E-mail: zalataj@zelkanet.hu

Készült: **Göcsej Nyomda Kft.**

Zalaegerszeg 2010.

ISSN: 0865-1353

Terjeszti: a Kiadó és a Magyar Posta

Előfizethető a postahivatalokban és a szerkesztőségben.

Előfizetési díjak: 1 hónapra 190 Ft, 1/4 évre 570 Ft,

1/2 évre 1140 Ft, 1 évre 2280 Ft.

Szeretettel meghívjuk Önt,
kedves családját és
ismerőseit a

TRIANONI DIKTÁTUM 90. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL SZERVEZETT MEGEMLEKEZŐ ÜNNEPSÉGÜNKRE

2010. június 6-án, vasárnap
14.00 órára

A NAGY-MAGYARORSZÁG- EMLEKMŰHÖZ

Nagykanizsára, az Eötvös
térre.

A rendezvény házigazdái:

Nagy-Magyarország-emlékmű

Szoborbizottsága:

Beke Miklós, Fliszár Károly,

Kiss László, Pócza Attila,

Rajnai Miklós, Rózsás János,

Szabó József,

Szemenyey-Nagy Tibor,

Törőcsik Pál

Mészáros József (1999-2001)

PROGRAM

10.30 órakor

Szentmise a Jézus Szíve

Templomban - Székely lobogó

felszentelése

Közreműködik a Székely

Népdalkör (Véménd) -

Vezető: Kerekes Bernadett

Szervezők: Fliszár Károly

esperes plébános és

Barabás Ferenc

13.45 órától

Tárogatózene: Baráth Béla és

dr. Horváth László

A nagykanizsai és a

zalaegerszegi huszárok

bevonulása

Vezetők: Dobri Lajos és

Csondor Csaba

14.00 órától

HIMNUSZ

Jézus Szíve-templom Szent

Imre Kórusa

Karnagy: Csizmadia Ferenc

Wass Albert:

Nagypénteki sirató

Előadja: Horváth István

Radnóti-díjas versmondó

Baráth Béla zenetanár -

tárogató

Köszöntő
vitéz Rózsás János író
volt GULAG-rab, Nagykanizsa
város díszpolgára
Kányádi Sándor - Németh
Ferenc: **NAGYANYÓ
KENYÉR**
Előadják: Kiskánizsai
Általános Iskola és Óvoda
2/b, 4/a-4/b és
a Rozgonyi Általános Iskola
4/a tanulói... és még
sokan mások
- szeretettel és szívből

ISTENI ÖRÖKSÉGÜNK ÉS FÉLTETT KINCSEINK SZÉP HAZÁNK

Ünnepi beszédet mond:
Szántai Lajos
művelődéskutató

MŰLT-JELE-NJÖVŐ -
„Angyali korona szent csillag”
A magyar szent korona
felmutatása az őseink
tisztelőre

(A korona másolatát
készítette Rónai Attila
ötvösművész, Kaposvár)
A régi magyar himnusz -
Boldogasszony Anyánk
(az első 2 versszak) - közös
éneklése

Közreműködnek: Zalai
Fülrészek Ijász Egyesülete,
Szent Imre Kórus, Székely
Népdalkör és Baráth Béla -
tárogató
Schless Ilona és Schless Gyula
Szervező: Tóth István
(Kaposvár)

Ratkó József: **Nélkülük**
A verset elmondja: Kocsis
Edit versmondó
„Egyszer volt, hol nem volt,
hetedhét ország is
túlán volt,
volt egyszer egy szegény...”

NAGY SZABADTÉRI BÖRTÖN

A Nagy-Magyarország-
emlékmű helyreállítása
Egy szép és önzetlen emberi
szövetség 11 éves története
Szakértő: Pap Gábor
művészettörténész

Tervezők: Zalavári Lajos és ifj.

Hübner Tibor építész

Szakmai irányító: Szemenyey-

Nagy Tibor szobrász

Beszámoló és a feladatok

ismertetése:

Rajnai Miklós, a

szoborbizottság szervezője

Nemzet Dala

Kovács Gábor előadóművész

(Bonyhád)

ÉLETEM TANÚSÁGA ÉS

ÜZENETE

vitéz Bátki József (90 éves),

volt doni hős vallomása

HAZÁM-HAZÁM - népdal

Közreműködik: Székely

Népdalkör (Véménd)

Szakmai vezető: Kerekes

Bernadett

K. Sabján Ferenc: **És a jelek**

A verset elmondja:

Horváth István

SZÓZAT - Szent Imre Kórus

Kegyeleti koszorúk és

virágok elhelyezése

(Az ünnepség teljes
programja megtalálható:
www.zalatajkiado.hu)

Kipottyánva a Parlamentből

Rajz: Farkas László

- Képviselő úr, nem hibáztak el valamit az elmúlt 8 évben?
- Ööö... Mi nem! Mindennek Orbán Viktor és a Fidesz
az oka...

Tájékoztató

A Zala Megyei '56-os Hagyományörző Egyesület 2009. évi közhasznú jelentés kivonata

Egyesületünk 1997. január 13-án alakult, közhasznú szervezeti jogállásunk 1998. augusztus 31-én keletkezett és a Zala Megyei Bíróságon Pk. 60.027/1957/15. sz. alatt lett bejegyezve.

Cél szerinti tevékenységünk az 1997. CLVI. törvény 26.§-ból a:

- C/3. kulturális tevékenység,
- C/6. kulturális örökség megóvása és a
- C/12. emberi és állampolgári jogok védelmére terjed ki.

Feladatunk és legfőbb célunk az '56-os forradalom és szabadságharcunk emlékeinek megőrzése, ápolása, továbbadása, a szabadságvágy ébrentartása a felnövekvő nemzedékünk jövője érdekében. Az 1956-os forradalom világtörténelmi jelentősége és szerepének feltárása, dokumentálása.

Emlékezők, rendezvények, kiállítások, koszorúzások rendezése, szervezése a magyar történelmünk sorsfordító évfordulóin. A mi felelőségünk - mint az emberi életfolyamat láncszeme közvetítőinek - és személyesen megélt gyászos történetek helyszíneinek tárgyiasult emlékművel, emléktáblákkal való maradandó megjelölése. A szájhagyomány gyorsan feledésbe megy, fogy a személyes emlékezet... Pl. zalaegerszegi 1956. október 26-i fegyveres sortűz színhelyén felavatott '56-os emlékmű.

Sajátos feladatunk a kulturális szellemi örökségünk megóvása, politikai meggyőrt foglyok, meghurcoltak érdekvédelme, életminőségük javítása, a kivégzettek és elhunytak hozzátartozóival együttműködő kegyeleti emlékek megőrzése és méltó gondozása.

Tagságunk érdekvéonyesítő szándékait, jogos igényét felkarolva közvetítjük az arra illetékes szervek felé.

Egyesületünk tagja lehet minden nagykorú hazánkban, vagy külföldön élő állampolgár, amennyiben nem esik - alapszabályunkban megjelölt - kizáró ok alá.

Befektetési, gazdálkodási tevékenységet nem végzünk. Bérköltség és tiszteletdíj nincsen.

Működési költségeink fedezetének forrása a megyei és városi önkormányzatoktól kapott támogatás, valamint pályázatok. Egyesületünk nyitott az együttműködésre, más civil szervezetekkel való kapcsolattartásra, együttműködésre.

Pénzvagyonunk alakulása:

Nyitó egyenleg 2009. jan. 1.	=	1.470 e Ft
Bevételek	=	552 e Ft
Kiadások	=	720 e Ft
Záró egyenleg 2009. dec. 31.	=	1.302 e Ft

Zalaegerszeg, 2010. február 15.

Hajdu Gyula
elnök